

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **J. B.**, zastoupeného Mgr. Jakubem Šťastným, advokátem, sídlem Novovysočanská 537/31, Praha 9, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje**, sídlem Závodní 386/100, Karlovy Vary, proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícímu v provedení identifikačních úkonů, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 12. 2022, č. j. 55 A 59/2022-113, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je trestně stíhán pro provinění, kterých se měl jako mladistvý dopustit. V souvislosti s trestním stíháním mu žalovaný dne 11. 8. 2022 sejmul daktyloskopické otisky, provedl bukalní stěr k vytvoření profilu DNA a pořídil jeho fotografie a popis, a to pro účely jeho budoucí identifikace podle § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Proti provedení těchto identifikačních úkonů se žalobce bránil zásahovou žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Krajský soud v Plzni žalobě vyhověl. Určil, že zásah žalovaného byl nezákonný, a přikázal žalovanému ve lhůtě jednoho měsíce smazat osobní údaje žalobce získané při zásahu z databází Policie ČR. Podle krajského soudu sice je žalobce osobou obviněnou ze spáchání úmyslného trestného činu (provinění), u níž lze podle § 65 odst. 1 písm. a) zákona o Policii České republiky provést identifikační úkony, avšak v posuzovaném případě bylo jejich provedení nepřiměřené, a tudíž nezákonné.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku a vyjádření žalobce

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost a požádal, aby jí byl přiznán odkladný účinek.

[4] Stěžovatel uvádí, že pokud by v souladu s rozsudkem krajského soudu provedl výmaz osobních údajů žalobce, ale následně v řízení ve věci samé uspěl, musel by znovu vystavit žalobce identifikačním úkonům a znovu uskutečnit proces spojený se zpracováním takto získaných informací a jejich zařazením do databází. To představuje nadbytečnou zátěž, a to jak pro stěžovatele, tak pro žalobce. Naopak žalobci nevznikne újma v případě, že kasační stížnosti bude přiznán odkladný účinek. Kdyby kasační stížnosti nakonec nebylo vyhověno, může být poté přistoupeno k vymazání získaných osobních údajů. Vymazání osobních údajů by tedy bylo toliko dočasně odloženo, nikoliv znemožněno.

[5] Podle žalobce nejsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku. Tvzení, že přiznáním odkladného účinku nevznikne žalobci újma, se nezakládá na pravdě, protože další uchovávání a zpracovávání nezákonně získaných údajů prohlubuje zásah do práv žalobce. Stěžovatel přitom neodůvodnil, proč by v případě výkonu rozsudku krajského soudu utrpěl nepoměrně větší újmu, než jakou přivodí žalobci další uchovávání nezákonně získaných osobních údajů. Stěžovatel se ve své argumentaci omezuje na odůvodnění, proč pokládá přiznání odkladného účinku za žádoucí, a nikoliv, proč je nezbytné. Stěžovatel dokonce uvádí, že by v případě úspěchu ve věci samé mohl identifikační úkony provést znovu. S tím spojená zátěž ovšem podle žalobce není dostatečná pro shledání, že stěžovateli hrozí nepoměrně větší újma. Konečně podle žalobce nebylo v posuzovaném případě nikdy tvrzeno ani prokázáno, že by identifikační údaje byly využitelné pro trestnou činnost spáchanou v minulosti, což by v nynější době, tedy přibližně rok od zahájení trestního stíhání, již vyšlo najevo. Stejně tak nebylo tvrzeno ani prokázáno, pro jakou trestnou činnost by identifikační údaje byly využitelné v budoucnu.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že „s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS) a „bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 27).

[8] Mezi ojedinělé případy, v nichž je ohrožen důležitý veřejný zájem a v nichž by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti vedlo k závažným důsledkům, patří například „vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku“ (již citovaná usnesení rozšířeného senátu č. j. 2 Ans 3/2006-49 a č. j. 10 Ads 99/2014-58, bod 33).

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud opakovaně dospěl k závěru, že mezi tyto výjimečné situace typově spadá i likvidace osobních údajů získaných na základě identifikačních úkonů podle § 65 zákona o Policii ČR. Výmaz osobních údajů vytváří nezvratný stav, který v budoucnu nelze zhojit. Konkrétní soubor osobních údajů, které byly odstraněny, totiž není možné později obnovit, a nový soubor osobních údajů lze získat pouze za předpokladu, že budou splněny podmínky k provedení identifikačních úkonů podle § 65 zákona o Policii ČR. Naopak z hlediska možné újmy na straně žalobce vede přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (v případě neúspěchu stěžovatele v kasačním řízení) pouze k oddálení účinků napadeného rozsudku. Likvidace nezákonně získaných osobních údajů žalobce tak bude provedena pouze později, ale bude možná, na rozdíl od jejich obnovy. Nejvyšší správní soud proto v usneseních ze dne 15. 5. 2018, č. j. 9 As 124/2018-25, a ze dne 12. 10. 2022, č. j. 7 As 172/2022-45, shledal, že je na místě přiznat kasační stížnosti žalovaného odkladný účinek.

[10] Od těchto závěrů nemá Nejvyšší správní soud důvod se odchýlit. Nezvratný stav vyvolaný odstraněním konkrétního souboru osobních údajů, které by již nebylo možno obnovit, představuje nepoměrně větší újmu, než jaká hrozí žalobci v důsledku toho, že bude nucen strpět pokračující uchování těchto osobních údajů do rozhodnutí o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud konečně nezjistil, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s jiným důležitým veřejným zájmem. To ostatně netvrdili ani účastníci řízení.

[11] Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tudíž pozastavují účinky pravomocného rozsudku krajského soudu.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či již citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu